

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 89:

Forslag til folketingsbeslutning om forhøjelse af vederlaget til de medlemmer af sammenlægningsudvalgene og forberedelsesudvalgene, der samtidig er medlemmer af en kommunalbestyrelse eller et amtsråd.

Af Anne Baastrup (SF) og Ole Sohn (SF).
(Fremsat 14/3 2006).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Regeringen kan ikke støtte beslutningsforslaget. Jeg skal prøve at gøre det kort, for argumentationen er ikke ny, og den er formentlig også velkendt, idet debatten om vederlag til folkevalgte, der i indeværende år både er medlemmer af en fortsættende kommunalbestyrelse og et sammenlægningsudvalg, jo ikke er ny; den har også foldet sig ud i salen i spørgetimer og i andre sammenhænge.

Der er vel to hovedgrunde til, at regeringen ønsker at stå vagt om den ordning, der er fastsat ved lov, og derfor ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Den ene grund er, at der ikke er tale om to gange samme arbejdsbyrde i de to organer. Helt overordnet kan man vel sige, at stort set alle fremadrettede opgaver varetages af sammenlægningsudvalgene og forberedelsesudvalgene, mens de afgående kommunalbestyrelser og amtsrådet står for drift og afvikling. Jeg tror endda, man kan gå så langt som til at sige, at hvad angår den forventning, man kunne have om, hvordan arbejdsfordelingen ville være de to organer imellem, har der været så meget dynamik i kommunalreformprocessen, at opgaveflytning eller byrdeflytning til de nyvalgte frem for de fortsættende har været større, end man måske oprindeligt kunne forudse.

Den anden grund er, at der er stor sammenhæng eller synergi eller hvilket ord, man nu vil bruge, mellem de opgaver, som kendes fra den afgående kommunalbestyrelse, og de opgaver, som varetages i sammenlægningsudvalgene. Det samme gælder for opgavevaretagelsen i amtsråd og forberedelsesudvalg. Så de medlemmer, der har det privilegium at sidde begge ste-

der, har også det privilegium at have et forudgående kendskab til en række af de opgaver, som skal løses i den nye kommune eller den nye region, i modsætning til dem, der f.eks. er valgt ind første gang. Så af de to grunde er der en rimelighed i, at man ikke modtager et dobbelt vederlag.

Med den ordning, Folketinget har vedtaget, reduceres der i det honorar, man modtager i sammenlægningsudvalget eller forberedelsesudvalget, mod at man så får det fulde honorar for den fortsættende kommunalbestyrelse. Jeg medgiver gerne, at man kunne have gjort det anderledes og omvendt. Jeg medgiver også, at det endda måske kunne have forekommet mere stringent med hensyn til argumentationen, hvis man havde gjort det omvendt, fordi argumentationen jo altså i al sin korthed går ud på, at arbejdsbyrden falder i den gamle ordning og stiger i den nye. Og når man lægger det til grund, kan det selvfølgelig synes lidt kunstigt, at man fastholder det fulde vederlag i den gamle og reducerer i den nye.

KL 16.30

Når den ordning er valgt, er det jo, fordi der er et antal kommunalbestyrelsesmedlemmer, som ikke har søgt genopstilling, eller som ikke er blevet genvalgt, og som i sin tid i 2001 blev valgt med udsigt til at skulle sidde 4 år i en kommunalbestyrelse, men som nu kommer til at sidde 5 år i en kommunalbestyrelse. Vi syntes, det var en underlig form for gyldent håndtryk eller afsked til dem, hvis man sagde: Det sidste år I sidder i kommunalbestyrelsen, som I sådan set slet ikke har bedt om at sidde i, reducerer vi jeres vederlag.

Jeg medgiver, at man fremstillingsteknisk, pædagogisk, ved at have lavet reduktionen i det gamle frem for det nye måske lettere kunne have ført den argumentation, jeg her har forsøgt at fremføre, igennem, men det rokker i øvrigt ikke ved bundlinjen, nemlig at der er synergi; der er ikke en dobbelt arbejdsbyrde, og derfor er der heller ikke nogen rimelighed i, at der skal være et dobbelt honorar. Derfor kan regeringen ikke støtte beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det kommer ikke som et stort chok for mig, og jeg vil sige, det heller ikke er den store folkesag, jeg står med i dag. Omvendt vil jeg godt spørge ministeren: Er det rigtigt forstået, at jo længere tid jeg har siddet i Folketinget, jo større er efter ministerens opfattelse forpligtelsen til, at mit ve-